

شفاعت رسول الله (ص) در آیات انجیل / چرا برنابا را به رسمیت نشناختند؟

در انجیل برنابا که متقن‌ترین اناجیل است علاوه بر آنکه در مواضع عدیده، بشارت به مقدم و نبوت حضرت محمد رسول الله (ص) داده است، در دو جای از آن صریحاً از مقام شفاعت آن حضرت یاد شده است.

در انجیل برنابا که متقن‌ترین اناجیل است علاوه بر آنکه در مواضع عدیده، بشارت به مقدم و نبوت حضرت محمد رسول الله (ص) داده است، در دو جای از آن صریحاً از مقام شفاعت آن حضرت یاد شده است.

به گزارش خبرنگار مهر، مرحوم علامه آیت الله حاج سید محمد حسین حسینی طهرانی (ره) در جلد نهم کتاب نفیس معاد شناسی در ذیل مبحث نیازمندی همه پیغمبران به شفاعت رسول الله می نویسد: راجع به مقامات و درجات حضرت رسول الله محمد (ص) و شفاعت ایشان و توسل و نیاز جمیع پیغمبران به ایشان، از آدم و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام، چه در دنیا و چه در آخرت، روایات بسیار وارد است و از آیات و روایات استفاده می‌شود که آن حضرت دارای درجه ای از قرب و منزلت هستند که جمیع خلایق حتی انبیاء و اولیاء در سیر و سلوک إلى الله و رفع موانع و مشکلات طریق، و در شفاعت دنیوی و اخروی، و تکوینی و تشریعی به حضرتش نیازمند هستند و انبیاء اولوا العزم که صاحب شریعت و کتابند به آن حضرت متوسل می‌شدند و خداوند را به آن حضرت سوگند می‌دادند و ایشان را شفیع قرار می‌داده‌اند - خود و اهل بیت ایشان را - تا خداوند به برکت آنها بر آنان رحمت می‌فرستاد.

خصوصیات انجیل برنابا

در انجیل برنابا، بشاراتی در مورد پیامبر اسلام (ص) که در سایر کتب آسمانی مورد تحریف و ابهام قرار گرفته و یا از آنها حذف شده است، با کمال صراحت دیده می‌شود. آنچه‌ای که در این انجیل آمده، برنابا این کتاب را به امر مسیح نوشته‌است. برنابا نخستین کسی از میان حواریون است که آیین یهودیت را ترک کرد و به مسیح ایمان آورد. اندازه این انجیل برابر مجموع چهار انجیل رسمی است و متن آن حاوی مواظ اخلاقی و عرفانی از زبان مسیح است. این رساله در قرون اول مسیحی معروف بوده و مکرراً مورد استفاده قرار می‌گرفته است اما در طی قرون متمادی فراموش شده و نسخه‌های آن از دسترس مردم خارج شده بود.

علامه طهرانی خصوصیات انجیل برنابا را چنین توصیف می‌نماید: انجیل برنابا در سنه ۱۷۰۹ مسیحی توسط یکی از مستشارهای پادشاه پروس به نام کریمر که در آمستردام اقامت داشت، کشف شد. اصل این نسخه به زبان و خط ایتالیائی بوده و بسیار کهنه و قدیمی است و غیر از نسخه ایتالیائی، نسخه اسپانیایی که از روی آن نوشته شده است و آن نیز بسیار قدیمی است به دست آمده است. نسخه ایتالیائی را به زبان انگلیسی ترجمه کرده‌اند و اسم این انجیل به عبارت انگلیسی چنین است: True Gos Pel Of Jesus Called Christ یعنی انجیل راست عیسی مسمی به مسیح. در ۱۵ مارس سنه ۱۹۰۸ میلادی دکتر خلیل سعادت، آن‌را به عربی ترجمه کرده و در شهر ربیع الاول سنه ۱۳۴۱ هجری قمری ترجمه آن از انگلیسی به فارسی توسط مرحوم سردار حیدر قلی کابلی پایان یافت و در ۱۳۱۱ هجری شمسی مطابق با ۱۳۵۰ هجری قمری در مطبعه سعادت کرمانشاه به طبع رسید.

چرا برنابا را به رسمیت نشناختند؟

چون این انجیل با آیات قرآن درباره بشارت حضرت عیسی به قدوم حضرت محمد (علیهما الصلوة و السلام) مطابقت دارد و از بهترین اناجیل است، بر خلاف اناجیل اربعه (لوقا، متی، یوحنا، مرقس) ظهور آن در اروپا و در کلیساهای انگلستان غوغا و هیاهویی بر پا کرد و چون تصدیق به آن مساوق با تصدیق به خاتمیت رسول الله بود، نخواستند آن را بپذیرند و لذا آن را رسمی نشمردند.

برنابا

انجیل برنابا و شفاعت مطلقه رسول الله (ص)

علامه طهرانی می نویسد: در انجیل برنابا که متقن‌ترین اناجیل است، علاوه بر آنکه در مواضع عدیده، بشارت به مقدم و نبوت

حضرت محمد رسول الله داده است، در دو جای از آن صریحاً مقام شفاعت آن حضرت را در روز بازپسین و نیاز جمیع پیامبران و خلایق را به معاونت و شفاعت و رحمت آن حضرت ذکر می کند:

اول: در فصل پنجاه و چهارم یعنی سوره قیامت مطالبی گوید تا می رسد به آیه ۷

۷ آنگاه خدای زنده کند، پس از آن باقی پیغمبران خود را که زود باشد بیایند همه ایشان پیروی کنان به آدم.

۸ پس دست رسول الله را ببوسند، و خودشان را قرار دهند در سایه نگاهبانی او.

۹ آنگاه خدای زنده کند باقی پاکان را که فریاد می زنند به یاد آر ما را ای محمد!

۱۰ پس به جنبش آید مهربانی در رسول الله از فریاد ایشان.

۱۱ و نظر می نماید در آنچه او را باید کرد ترسان از برای خلاص ایشان.

۱۲ آنگاه زنده کند خدای پس از آن هر مخلوقی را، پس می گردد بسوی هستی نخستین خود.

۱۳ و زود باشد که علاوه از برای هر يك نیروی نطق باشد.

۱۴ آنگاه خدای زنده کند انداخته شده گان را، همه آنانکه وقت برخاستن ایشان سائر خلق خدای می ترسند، به سبب زشتی دیدار ایشان.

۱۵ و فریاد می کنند ای پروردگار خدای ما! و امگذار ما را از رحمت خود!

۱۶ و پس از این خدای برخیزاند شیطان را که زود باشد هر آفریده در وقت نگریستن به سوی او مثل مرده شود از ترسیدن، از هیئت دیدار هولناک او.

۱۷ آنگاه یسوع (نام عیسی بن مریم است) فرمود: امیدوار به خدای هستم که نبینم این هول را در آن روز.

۱۸ به درستی که رسول الله تنها از این دیدارها نمی هراسد؛ زیرا که نمی ترسد مگر از خدای تنها.

و پس از چند آیه دیگر در فصل پنجاه و پنجم که آن نیز سوره قیامت است گوید:

۱ پس رسول الله می رود تا جمع نماید همه پیغمبران را که با آنها سخن کند زاری کنان بسوی ایشان، که با او بروند تا زاری کنند بسوی خدای از برای مؤمنان.

۲ پس هر يك از ترس عذر آورند.

۳ و به زندگی خدای سوگند، به درستی که من خودم هم نخواهم رفت آنجا، زیرا که من معرفت دارم به آنچه معرفت دارم.

۴ و وقتی که خدای این ببیند یاد آوری کند رسول خود را که چگونه او آفریده است همه چیزها را برای محبت او.

۵ پس ترس او بر طرف شود و به سوی عرش پا پیش نهد، با محبت و احترام و فرشتگان بسرایند که خجسته باد نام پاک تو ای خدای خدای ما!

۷ و چون به نزدیکی عرش شود بگشاید خدای برای رسول خود [دروازه را] مانند خلیلی برای خلیل خود بعد از آنکه مدت مدید همدیگر را ندیده باشند.

۸ و رسول الله نخست آغاز کند در سخن، پس بگوید به درستی که من عبادت تو می کنم و دوستی تو می ورزم ای خدای من!

۹ و شکر تو می گویم به تمام دل و روان خود!

۱۰ ازیرا که تو خواستی پس مرا آفریدی تا بنده تو باشم!

۱۱ او هر چیزی را از برای محبت من آفریدی تا از برای هر چیزی و در هر چیزی و برتر از هر چیزی دوستی تو ورزم!

۱۲ پس باید همه آفریدگان تو حمد تو گویند ای خدای من!

۱۳ آن هنگام همه آفریدگان خدای بگویند شکر تو می گوئیم ای پروردگار و خجسته باد نام پاک تو!

۱۴ حقّ می گویم به شما، به درستی که شیاطین و انداخته شدگان با شیطان آن هنگام می گریند، حتی اینکه هر آینه از آب چشم یکی از ایشان روان شود بیشتر از آنچه در اردن است.

۱۵ او با وجود این پس نمی بیند خدای را.

۱۶ خدای با رسول خود سخن نموده بفرماید: مرحبا به تو ای بنده امین من!

۱۷ پس طلب کن هر چه می خواهی که به هر چیزی خواهی رسید!

۱۸ پس رسول الله جواب دهد: ای پروردگار من! یاد کن که چون مرا آفریدی، فرمودی به درستی که تو اراده نموده ای که بیافرینی جهان را و بهشت را و فرشتگان را و مردم را، از روی محبت به من تا تمجید نمایند ترا به خود من بنده تو!

۱۹ از این روی زاری می کنم به سوی تو ای پروردگار خدای مهربان دادگر که به یاد آوری وعده خویش را به بنده ات!

۲۰ پس خدای جواب دهد مانند خلیلی که با خلیل خود شوخی کند و می فرماید ای خلیل من محمد! آیا گواهان داری برای این؟!

۲۱ پس با احترام بگوید: آری ای پروردگار من!

۲۲ پس خدای بفرماید ای جبرئیل برو و ایشان را بخوان!

۲۳ پس جبرئیل بسوی رسول الله بیاید و بگوید: گواهان تو ای آقا کیانند؟!

۲۴ پس رسول الله جواب دهد: ایشان آدم و ابراهیم و اسمعیل و موسی و داود و یسوع پسر مریم هستند.

۲۵ پس فرشته باز شود و ندا کند گواهان مذکور را که حاضر خواهند شد آنجا ترسان.

۲۶ پس حاضر شوند خدای به ایشان بفرماید: آیا به یاد دارید آنچه را رسول من ثابت نموده؟

۲۷ پس جواب دهند: چیست ای پروردگار؟!

۲۸ پس خدای بفرماید: اینکه هر چیزی را از روی محبت به او آفریده ام تا همه آفریدگان مرا به او حمد گویند.

۲۹ پس هر يك از ایشان جواب دهند ما سه گواه داریم که افضل از مايند ای پروردگار!

۳۰ پس خدای جواب دهد که آن سه گواه کیانند؟!

۳۱ پس موسی گوید: نخست کتابی است که مرا عطا فرمودی، و داود گوید: دوّم کتابی است که مرا عطا فرمودی.

۳۲ و آنکه با شما سخن می دارد گوید: ای پروردگار به درستی که تمام جهان را شیطان اغرا [تحریک] نمود پس گفت: به درستی که

من پسر و شريك توام!

۳۳ ولیکن کتابی که مرا عطا فرمودی گفته که حقاً به‌درستیکه من بنده توام!

۳۴ و همان کتاب اعتراف دارد به ما آنچه رسول تو او را ثابت کرده!

۳۵ پس آن هنگام رسول الله به سخن در آید و بگوید: این چنین می‌گوید کتابی که مرا عطا فرمودی ای پروردگار!

۳۶ پس وقتی که رسول الله این بگوید، خدای به سخن درآمده بفرماید به‌درستیکه آنچه حالا کردم جز این نیست که از این رو کردم تا هر کسی اندازه محبت مرا با تو بداند.

۳۷ و پس از آنکه چنین سخن کند، عطا کند خدای رسول خود را کتابی که در آن نام‌های همه برگزیدگان خدا نوشته شده باشد.

۳۸ از این روی هر مخلوقی به سجده در آمده بگوید: تو راست تنها ای خدای مَجْد و إِکرام؛ زیرا که ما را به رسول خود بخشیدی.

دوم: در فصل صدو سی و ششم، آیاتی را ذکر کرده تا آنکه می‌رسد به آیه ۸

۸ مگر اینکه آنچه در او حرفی نیست آنکه پاکان و پیغمبران خدا همانا که آنجا روند تا مشاهده نمایند نه اینکه عقابی بکشند.

۹ اما نیکان پس رنجی نکشند جز خوف.

۱۰ و چه گویم به شما می‌فهمانم که حتی رسول الله آنجا می‌رود تا عدل خدا را مشاهده نماید.

۱۱ پس آن وقت دوزخ بواسطه حضور او لرزان شود.

۱۲ و چون که او صاحب جسد بشری است، عقاب از هر صاحب جسد بشری که بر ایشان عقاب محتوم شده برداشته می‌شود، پس بی رنج کشیدن عقاب می‌ماند در مدت اقامت رسول الله برای مشاهده دوزخ.

۱۳ ولیکن او در آنجا جز چشم بهم زدنی اقامت نخواهد فرمود.

۱۴ و همانا که این را خدای برای آن کند که هر مخلوقی بداند که او از رسول الله سودی برده.

۱۵ و چون در آنجا رود شیاطین به ولوله افتند، و می‌خواهند پنهان شوند زیر آتش افروخته و یکی به دیگری گوید: بگریزید، بگریزید، زیرا که همانا دشمن ما محمد آمد.

۱۶ پس چون شیطان بشنود آن را، سیلی به روی خود با دو کف دست خود می‌زند، و ناله کنان می‌گوید: همانا که تو به رغم من از من شریف‌تری، و همانا که از روی ظلم این کرده شد!

۱۷ اما آنچه مختص است به مؤمنانی که هفتاد و دو درجه دارند، با خداوندان دو درجه دیگر که ایمان دارند بدون اعمال صالحه، چون که فرقه اول بر اعمال صالحه محزون بودند و فرقه دیگر مسرور بودند به شرّ، پس همگی هفتاد هزار سال در دوزخ مکث خواهند کرد.

۱۸ و پس از این سالها، جبرئیل فرشته به دوزخ می‌آید و می‌شنود که ایشان می‌گویند: ای محمد! کجا شد وعده تو به ما که هر که بر آئین تو باشد جاویدان در دوزخ نماند؟!

۱۹ پس فرشته خدا آن وقت به بهشت بر گردد، و پس از آنکه نزدیک رسول الله شود با احترام آنچه شنیده بر او بخواند.

۲۰ پس آن وقت پیغمبر با خدا تکلم فرموده می‌گوید: ای پروردگار من و خدای من، وعده خود را به من بنده ات یاد بیار که کسانی که آئین مرا بپذیرند، جاویدان در دوزخ نمانند!

۲۱ پس خدا در جواب میفرماید که: ای خلیل من طلب کن آنچه می خواهی که من به تو آنچه بخواهی میدهم.

فصل صد و سی و هفتم:

۱ پس آن وقت رسول الله عرض می کند: ای پروردگار من کسانی از مؤمنان یافت می شوند که هفتاد هزار سال در دوزخ مکث کرده اند!

۲ کجاست رحمت تو ای پروردگار من!

۳ من همانا به سوی تو زاری میکنم که ایشان را از این عقوبات تلخ آزاد نمائی.

۴ پس آن وقت خدا چهار فرشته مقرب خدا را امر می فرماید که به دوزخ رفته و هر که را بر آئین پیغمبر اوست بیرون آورده و سوی بهشت او را رهبری کنند.

۵ و آن است که آن را خواهند کرد.

۶ و از فوائد آئین رسول الله این می شود که هر کس به او ایمان آورده باشد، به بهشت خواهد رفت، بعد از عقوبتی که از آن سخن راندم؛ حتی اینکه اگرچه عمل صالحی هم نکرده باشد، زیرا که او بر آئین او مرده.»

باری، چون مطالب انجیل برنابا در شفاعت رسول الله(ص) به نحو مبسوطی همان مفاد آیه کریمه قرآنیّه و روایات وارده ما از طریق اهل بیت و از طریق عامّه بود، لذا گرچه قدری مفصل شد آن را در اینجا ذکر کردیم تا با ملاحظه آن، درجات و مقامات رسول الله در نزد خدای متعال روشن شود و نیاز جمیع پیامبران به آن حضرت مشهود گردد. و الْحَمْدُ لِلّهِ وَحْدَهُ. آری جائی که رسول الله، واسطه در خلقت عالم تکوین و سبب برای پیدایش موجودات جهان تجرّد و مادّه و نشأه ملک و ملکوت باشد، چه جای شکفت است که حائز مقام شفاعت در عالم شرع و شریعت و موجب ارتقاء مقام و علو مرتبت ابرار و نیکان و باعث غفران و آمرزش اشرار و تیره بختان بوده باشد.